

[Stæhr Johansen.]

motororganisationerne, at når man vil have fri hastighed — hvad de iøvrigt anbefaler —, må man tage den fulde konsekvens og indføre fuldt stop for at få den fornødne færdselssikkerhed. Jeg synes, at netop dette, at motororganisationerne går ind for, at der skal være fuldt stop, må tale til rigsdagen, når afgørelsen skal træffes, for det er dog dem, der har den største forbindelse med de motorkørende, ligesom de med sådanne bemærkninger påtager sig et vist ansvar.

Jeg må derfor sige, at det må være mere logisk, mere konsekvent, at man får fuldt stop ved hovedvej. Jeg mener, at det vil lette arbejdet for politiet, og det vil ikke mindst gøre domstolenes afgørelser mere klare, end de har været hidtil. Men det vil også for selve færdselssikkerheden have sin store betydning, og det er det sidste, jeg mener at man, når man overvejer denne sag, først og fremmest må tage hensyn til: hvorledes man formindsker den ulykkesfare, der altid er ved trafik. Jeg mener, at man formindsker den mest ved at gennemføre det fulde stop. Det er en klar og en logisk afgørelse.

Hvad angår det ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen om at begrænse hastigheden til 80 km i timen for de motorkøretøjer, hvis vægt ikke overstiger 3 500 kg, vil jeg gerne anbefale det høje folketing at stemme imod det. Jeg tror nemlig, at netop det, at man ikke har hastighedsbegrænsning, at der ikke står bestemte kilometertal i loven, appellerer mere til ansvarsfølelsen, end hvis man har bestemte grænser.

Det er mit indtryk, at mange, der kører 60 km, meget ofte mener, at de har lov til at køre, næsten som de vil, og at den, der kører 80 km, mener, at når man holder sig indenfor 80 km, er man fritaget for at vise den anden færdsel noget hensyn, det hensyn, jeg mener man altid skal vise andre trafikanter.

Jeg vil derfor anbefale, at man vedtager lovforslaget i dets helhed, men at man ved at stemme for mindretallets ændringsforslag til § 1 gennemfører fuldt stop ved udkørsel til hovedvej.

Victor Gram: Det er vel næppe muligt på nuværende tidspunkt af behandlingen af dette lovforslag, efter at vi har drøftet det i det høje ting tidligere, og efter at vi har

drøftet det grundigt igen i udvalget, at finde nye argumenter for de forskellige synspunkter. Jeg hældede oprindeligt stærkt til den uskuelse, at det både var logisk og konsekvent at gennemføre et fuldt stop i vor færdselslov. Jeg har imidlertid under den behandling, som sagen har været genstand for, og påvirket af de mange argumenter, man har kunnet fremføre imod det, fået den opfattelse, at det vist alligevel vil være rigtigst ikke at gå til fuldt stop, men at følge det forslag, som nu fremlægges af flertallet.

Der, hvor jeg personligt har sat ind, har været i ønsket om en styrkelse af den højtærede ministers første forslag, således at man på en helt utvetydig måde kunne få tilkendegivet, at der skulle tages et ganske klart hensyn fra sidevejstrafikkens side overfor hovedvejstrafikken. Det har vi fået understreget i det ændringsforslag, som foreligger, og jeg tror, at vi ikke er i stand til at komme væsentligt videre i en klaring af det, vi ønsker, og det, som lovforslaget skal give udtryk for.

Jeg finder imidlertid, der er anledning til at fremhæve, at der jo ikke er tale om en sidevejstrafik, som alene består af motorkøretøjer; den består også af hestekøretøjer og cyklister. Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen nævnte, at der kunne være et problem med hensyn til cyklisterne, men jeg ville mene, at problemet ligger lidt anderledes, end det ærede medlem gav udtryk for. Jeg tror nemlig ikke, det vil være muligt, selvom vi gennemfører fuldt stop, at kunne få f. eks. cykletrafikken til at stoppe op overfor hovedvejen, hvis der er fuld udsigt og der ikke findes trafik på hovedvejen; så vil ikke alene cyklister, men også motorkøretøjer, der kommer fra sidevejen, finde, at det er en lidt for stærk ordning, der er gennemført, og den vil i realiteten ikke blive overholdt.

Jeg tror ikke, det er muligt at komme stort videre end til det forslag, som dækker flertallets synspunkt. Men herudover vil jeg gerne understrege, at naturligvis er det rigtigst, at hele spørgsmålet er et spørgsmål om tilstrækkelig færdselskultur her i landet. Vi har ikke den færdselskultur, som vi gerne skulle have, men det er også et stort spørgsmål, om vi sætter tilstrækkeligt ind i færdselspropagandaen for at skabe den bedre færdselskultur. Det må blive en af de naturlige konsekvenser af behandlingen af dette lovforslag, at vi sætter noget ind